

בע"ח (באר שבע) 33553-01-14 - פרדי אריה אוזן נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 33553-01-14 - פרדי אריה אוזן נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

בע"ח (באר-שבע) 33553-01-14

פרדי אריה אוזן

ע"י ב"כ עו"ד הילה טל

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סיגל דהן - הירש

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[12.02.2014]

כב' השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותר המבקש להסיר את החיסיון מעל זהות מוסר המידע בדו"ח פעולה מספר 35191-1 (להלן: "המידע").
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה, תקיפת סתם, הפרעה לשוטט במיליו תפקידו - עבירות מיום 22.06.2013.
3. כתב האישום בתמצית - נטען, כי בתאריך 22.06.2013, עת ששהו הקטינים א.ע.ו.א.ש (להלן: "המתלוננים") במקווה הטהרה "אוהל משה" באשקלון (להלן: "המקווה"), כשהם עירומים. הגיע המבקש, הציג את עצמו בפני המתלוננים בשם "שלומי", ושאל אותם האם ברצונם שיעזור להם לטבול ולהגיע לרצפת המקווה. המתלוננים לא השיבו לפנייתו של המבקש, בשל פחדם ממנו. בהמשך לכך, התקרב המבקש למתלונן א' בתוך המים, הצמיד את איבר מינו לישיבתו של המתלונן מאחור וניסה להחדיר את איבר מינו אל פי הטבעת של המתלונן. המתלונן א' דחף את המבקש. המבקש נע לאחור ומיד לאחר מכן התקרב אל המתלונן א' והכה בבטנו במכת אגרוף. בהמשך, התקרב המבקש אל המתלונן ב' שהיה בתוך המים, וניסה להחדיר את איבר מינו אל פי הטבעת של המתלונן ב', אולם הדבר לא עלה בידיו ואיבר מינו של המבקש נצמד לגבו של המתלונן ב' אשר צלל לתוך המים על מנת להתחמק מהמבקש. בהמשך למתואר לעיל, ולאחר שהמתלוננים יצאו מהמים, שוב המבקש שאל אם ברצונם שיעזור להם להתנגב. המתלוננים לא השיבו לפנייתו של המבקש בשל פחדם ממנו. חרף זאת, המבקש התקרב לעבר המתלונן א' מאחור והצמיד את איבר מינו לישיבתו של המתלונן א' בניסיון להצמידו אל פי הטבעת של המתלונן א', אשר התנגד לחדירה וזז ממנו. ניסיון דומה עשה המבקש עם המתלונן ב'. עוד ניסה המבקש לגעת בישיבתו של המתלונן ב' לאחר שחיבק אותו ונישק אותו על פניו עת שהמתלונן ב' היה עומד ללבוש את תחתוניו.

בהמשך ובמעמד המתואר לעיל, נשמעו דפיקות בדלת והמבקש חדל ממעשיו ועזב את המקווה. בתאריך 01.07.2013, נעצר המבקש על ידי שוטרים על רקע המעשים המתוארים לעיל. בעת מעצרו התחזה המבקש ל"אריה כהן". בהמשך המבקש סירב להתלוות לשוטרים ולהיכנס לרכב המשטרה. לבסוף הובל המבקש לרכב המשטרה.

4. נימוקי הבקשה:

א. המבקש מכחיש את המיוחס לו בכתב האישום. המבקש הינו בחור חרדי, נוהג ללמוד תורה ברוב שעות היום. להגנה יסוד מוצק לחשוב, כי המודיע אשר פרטיו חסויים, יכול להיות בעל אינטרס להפליל את המבקש. המבקש אינו נמנה על חסידי הקהילה הפוקדים דרך קבע את בית הכנסת הרלוונטי למקווה. לכל היותר, ביקר במקום פעמיים בחייו.

ב. לשיטת ההגנה, לכל הפחות אותו מודיע שפרטיו חסויים, היה עד לרגע הקריטי בו זוהה המבקש כמי שביצע את המעשים נשוא כתב האישום, ועל כן חשיפת זהותו וזימונו להעיד יש בה כדי להוביל לזיכויו המוחלט של המבקש. ג. באת-כוח המבקש הפנתה לשני הזכ"דים של השוטר רפי נחמני מיום 01.07.2013 וכן מיום 23.07.2013. לשיטתה, עולות תהיות ושאלות רבות אשר יש בהן כדי לשפוך אור בנוגע למיוחס למבקש ובעיקר לשאלת זיהויו של המבקש. נטען, כי התשובה לתהיות אלה קריטית לשם עשיית צדק עם המבקש (ראה סעיף 9 לטענות בכתב של באת-כוח המבקש).

ד. זאת ועוד, לשיטת ההגנה, סרטון האבטחה המדובר, בו צפו, ככל הנראה, ביחד, השוטר רפי נחמני והמודיע, אשר מתעד את "התנועות החשודות" של המבקש, לא הועבר לידי ההגנה, על אף דרישות חוזרות ונשנות להעבירו לידה. עוד נטען, כי סרטון האבטחה בתיק זה הינו בבחינת הראיה הטובה ביותר.

5. באת-כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את העתירה ולהותיר את החיסיון על כנו בנוגע לפרטי המודיע, שכן גילוי מידע זה או מסירתו, יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה. לגופם של דברים, נטען, כי הסרטון קיים ויועבר בהקדם לידי ההגנה. עוד נטען, כי המתלונן זיהה את המבקש במסדר זיהוי תמונות ועל כן אין כל תועלת להגנה בחשיפת פרטי המודיע הואיל והמודיע כלל לא נכח בעת התרחשות המעשים, אלא כפי שהוסבר, צפה בסרטון יחד עם השוטר שהגיע למקווה - (יובהר, כי הסרטון לא מתעד את המקום בו התרחשו המעשים המתוארים בכתב האישום, אלא מתעד את המבואה של המקווה - את תנועת הנכנסים והיוצאים במקום).

6. חלק מהדיון התקיים במעמד צד אחד בו נכחו באת-כוח המשיבה, עו"ד סיגל דהן - הירש וכן השוטר רפי נחמני עורך הזכ"דים נשוא תעודת החיסיון. במסגרת הדיון במעמד צד אחד ניתן מענה לשאלות ולתהיות שהעלתה באת-כוח המבקש בדיון במעמד הצדדים וכן לטענות בכתב שעמדה עליהם בהרחבה בטיעונים בכתב.

7. בתאריך 10.02.2014, הובא לעיוני הסרטון ולאחר צפייה בו - ניתן לראות את המתלוננים שהם נכנסים למתחם המקווה בשעה 15:20. כמו כן, ניתן לראות את המבקש שהוא נכנס למתחם בשעה 15:33 לכיוון המקווה... בהמשך רואים בשעה 15:47 את אביהם של המתלוננים נכנס להוציא את המתלוננים ואז רואים את האב כשהוא יוצא מהמקווה יחד עם המתלוננים בשעה 15:50 ומיד לאחר מכן בשעה 15:52 ניתן לראות את המבקש יוצא גם הוא מהמקווה - תיאור זה מתיישב עם זיכרון הדברים המתאר את הצפייה בסרט שנערך ביום 21.07.2013 בנוגע לאירוע מיום 22.06.2013

8. על רקע המתואר לעיל ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים וצפיתי בסרטון וכן עיינתי במלוא חומר החקירה שהונח בפניי, עולה, כי כל חלקו של המודיע היה באיתור הדמות שראה עת שצפה יחד עם השוטר נחמני במצלמת האבטחה במבנה המקווה. לא מצאתי ממש וגם לא בחומר החקירה, כל אחיזה לטענת ההגנה, כי המודיע היה עד להתרחשות המעשים נשוא כתב האישום. כמו כן, לא מצאתי כל זיקה בין המודיע לבין המבקש כדי ליצור אינטרס להפליל אותו. לסיכום, לא מצאתי שיש בחשיפת פרטיו של המודיע כדי להועיל להגנתו של המבקש, ולו בדוחק, ועל כן, דין העתירה להידחות.

9. המשיבה תדאג לשלוח נציג לקבל חזרה את הסרטון וכן למסור עותק מהסרטון לבאת-כוח המבקש. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ד, 12 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.